

allerede Udnævnelsen af Generaldirektør Koefoed kunde give Anledning til nogen Kritik eller Tvivl om, at man der havde fundet den rette Mand. Den nuværende højtærede Generaldirektør bestyrede Embedet som Chef for Statistisk Departement paa en Maade, vi alle er enige om var udmærket; men nu ligger det, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) rigtigt gjorde opmærksom paa, umiddelbart klart for, at naar en Mand paa udmærket Maade bestyrer eet Embede, er der al mulig Grund til at tro, at han ikke med lige saa stor Dygtighed kan bestyre et andet Embede; Formodningen maa altid være derimod. Men dernæst, naar der er Tale om Embedet som Generaltolddirektør, og man ikke behøver at forene det andet Skatte-Embede hermed, kræves der et saa afgørende praktisk Kendskab til Toldsager, at det kan være betænkeligt, at man overhovedet tyer udenfor Toldetaten, naar man skal udnævne en Mand til Generaltolddirektør. At man gjorde dette for Rubins Vedkommende, var noget ganske specielt og ekstraordinært og kun forklarligt, fordi denne Mand sad inde med ualmindelig stor nationaløkonomisk Indsigt og ganske utvivlsomt, hvad man end i øvrigt maatte mene om ham, som Nationaløkonom var en fagkyndig Autoritet. Nu vil jeg ikke sige, at Erfaringen egentlig har godtgjort, at dette Eksperiment lykkedes. Jeg ved nok, at den højtærede Finansminister har en anden Opfattelse, men den store klarerende Hand-
 delsstand er i hvert Fald uenig med den højtærede Finansminister deri — dog dette skal jeg slet ikke komme ind paa, da det ikke i og for sig er nødvendigt at drøfte hele denne Side af Sagen.

Det, som er det afgørende, er, at hvad man med fuld Føje kunde gøre, naar der var Tale om Rubin, havde straks mindre Berettigelse, naar der var Tale om Koefoed, thi medens Rubin utvivlsomt er en fremragende Nationaløkonom, vides Koefoed ikke paa dette Omraade at have frembragt andet end et lille Værk af rent kompilatorisk Karakter, og han har egentlig ikke vist, at han besidder særlig nationaløkonomisk Indsigt ud over den, som er nødvendig for paa udmærket Maade at bestyre Statistisk Bureau. Derimod er der en Ting, som jeg giver det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ubetinget Ret i, og det er, at Hr. Koefoed gennem sin Virksomhed som Forligsmand har vist, at han har en ikke almindelig

Evne til at omgaa Mennesker, og at denne Evne selvfølgelig er en udmærket Evne, naar man skal styre en stor Embedsetat og altsaa kommer i Berøring med saa mange Mennesker og skal tage saa mange personlige Hensyn. Men nu skulde det altsaa vise sig, hvorvidt de Tvivl, man efter min Mening med nogen Ret kunde nære, var berettigede eller ikke, hvorvidt det altsaa var lykkedes den nuværende Finansminister i Koefoed at finde den rigtige Mand, — og da forekommer det mig, at selve Fremsættelsen af dette Lovforslag i nogen Grad har givet Tvivlen herom Berettigelse, thi hvis det er nødvendigt at ansætte en Mand, der netop skal have den samme Uddannelse, være af samme Støbning som Hr. Koefoed, maa man spørge sig selv: Ja, men hvorfor i Alverden blev saa Hr. Koefoed egentlig udnævnt? Naar han ikke kan præstere det, Hr. Riis-Hansen kan præstere, synes han ikke at være den rette Mand paa den rette Plads, og saa synes det naturligt at skifte, i Stedet for at sætte en ny Mand ved hans Side og lade Statskassen undgælde, fordi man ikke har faaet den rette Mand. Hvilke andre Kvalifikationer har nemlig Hr. Koefoed ud over dem, Hr. Riis-Hansen maa antages at være i Besiddelse af? Derfor synes det mig ret afgørende i hele denne Sag, at den kaster Lys over selve Hr. Koefoeds Udnævnelse, som det forekommer mig, at den ærede Generaldirektør er daarlig tjent med.

Det er jo muligt, at der kræves ekstraordinær Hjælp til Bestyrelsen af disse to store Embeder, men det vilde dog maa-ske have været endnu naturligere, om man, hvis de oversteg een Mands Kræfter, simpelt hen havde delt dem og det af den Grund, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) meget rigtigt anførte, at der i Virkeligheden udkræves vidt forskellige Kvalifikationer til Bestridelsen af disse Embeder. Jeg som Nationaløkonom føler mig naturligvis meget glad over at se, hvorledes man nu efterhaanden i stigende Grad gør Honnør overfor nationaløkonomisk Uddannelse, medens tidligere den juridiske Uddannelse her i Landet havde et Forspring fremfor den nationaløkonomiske ved alle mulige Lejligheder, ogsaa ved Lejligheder, hvor der ikke var den allermindste Grund dertil. Nu skal vi imidlertid ikke gøre den modsatte Fejl og lade den juridiske Indsigt blive fuldkommen Askepot. Hvis den nuværende Generaldirektør ikke kan bestride disse to Embeder, skulde man paa Forhaand